

Реферат на тему: "Пушик Степан Григорович"

Степан Пушик

Пушик Степан Григорович

Кандидат філологічних наук, професор (2000). Професор кафедри української літератури Прикарпатського університету ім. В. Стефаника (09.2000).

Степан Григорович Пушик народився 26 січня 1944 р. в с.Вікторіві, Галицького району, Івано-Франківській області в селянській родині. Середню освіту здобув у Вікторівській, Комарівській та Косівській середніх школах , спеціальну — в Тлумацькому сільськогосподарському технікумі та літературному інституті в Москві.

Трудову і творчу діяльність почав з п'ятнадцяти років. Працював рахівником і плановиком-економістом в колгоспах косівського та Верховинського районів Івано-Франківської обл.

Служив у армії — після на журналістській роботі. Був головою клубу творчої інтелігенції, керівником літстудії, асистентом, старшим викладачем. Доцентом Київського та Прикарпатського університетів.

Степан Пушик обирався Народним депутатом України (1990-1994 рр.). Належав до Народної Ради та Демблоку, голосував за суверенітет на за Акт про проголошення незалежної України. У Верховній раді був членом Комісії культури й духовного відродження, а також — головою підкомісії парламенту.

З 03.1971 р. — член Спілки письменників СРСР, на творчій роботі.

З 01.1972 р. по 09.1987 р. — голова ради Клубу творчої інтелігенції, м. Івано-Франківськ.

З 09.1987 р. по 03.1990 р. — керівник літературної студії Івано-Франківського педінституту.

З 09.1992 р. по 09.2000 р. - асистент, старший викладач, доцент Київського університету ім. Т.Шевченка, Прикарпатського університету ім. В.Стефаника, Івано-Франківської медичної академії.

З 02.1989 р. по 04.1990 р. — голова оргкомітету і перший голова Івано-Франківського крайового товариства української мови ім. Т.Шевченка "Просвіта".

У 1991-1996 рр. — член Головної ради товариства, Ради Спілки письменників України правління Українського фонду культури. Член Національної спілки письменників України (1971), Українського ПЕН-клубу (1989), Міжнародної асоціації українців, НТШ (2000). Народний депутат України 12(1) скликання з 03.1990 (1-й тур) до 04.1994 по Коломийському виборчому округу № 199 Івано-Франківської обл.

Член Комісії з питань культури і духовного відродження, голова підкомісії національних меншин. Входив до Демократичного блоку і Народної ради. На час виборів: голова обласного товариства української мови ім. Т.Г. Шевченка Івано-

Франківської обл. Член КПРС.

Автор поетичних збірок "Молоді громи" (1969), "Золотий Тік" (1971), "Писаний Камінь" (1974), "Задума гір" (1989), "Головиця" (1985), "Луни" (1988), "Галич" (1990), "Заплаканий промінь" (1992), "Хмаролом" (1998); книжок для дітей "Чарівне горнятко" (у співавторстві, 1971), "Маленьке шпаченя", "Казки Підгір'я" (1976), "Золота вежа" (1983, літературний запис), "Ходили опришки" (у співавторстві, 1984), "Золотий човник" (1986), "Срібні воли" (1995); книжки оповідань і повісті "Перо Золотого птаха" (1978); "Ключ-зілля" (1981), "Дараби пливуть у легенду" (1991), "Ватра на Чорній горі" (2001), "Славетний предок Кобзаря" (2001); романів: "Страж-гора" (1981, 1982, 1985, 1989), "Галицька брама" (1989); публіцистичної книжки "Івано-Франківщина" (1984), низки фотоальбомів; перекладу сучасною українською мовою "Слова про похід Ігорів"; збірки пісень "Співають гори" (1985), "Сміються, плачуть солов'ї" (автор, упорядник) та ін.

Близько 100 поезій покладено на музику. Твори друкувалися англійською, башкирською, білоруською, іспанською, киргизькою, китайською, литовською, російською, румунською, словацькою, польською, молдовською, італійською, непальською, узбецькою мовами та мовою есперанто.

Автор досліджень з давньої української літератури, історії, краєзнавства, міфології, етнології та фольклористики, зокрема "Бусова книга" (в 2 т., 2000-2001), "Українські тости" (2000).

Лауреат Державної премії України ім. Т.Шевченка (1990), премії ім. П.Чубинського (1999), премії ім. В.Стефаника (1998), премії ім. О.Копиленка (1988), премії ім. М. Ірчана (1971), премії журналу "Березіль" (1980), премії м. Галича (2001). Нагороджений орденом "За заслуги" III ст. (10.1997).

Володіє польською, білоруською мовами.

Степан Пушик — член Спілки письменників України, українського ПЕН-клубу, Ради Спілки письменників, Президент Фонду культури, Головної Ради Всеукраїнського Товариства пам'яток історії та культури. Був головою оргкомітету по створенню обласного Товариства української мови імені Т.Г.Шевченка, яке очолював. Член редколегії часописів "Дзвін", "Березіль", лауреат Державної премії імені Т.Г.Шевченка в галузі літератури, також премій М.Ірчана, О.Копиленка, ряду літературно-мистецьких конкурсів.

Поет, прозаїк, фольклорист, публіцист, літературознавець, кандидат філологічних наук, доцент Прикарпатського університету імені В.Стефаника.

Автор поетичних збірок "Молоді громи", "Золотий Тік", "Писаний камінь", "Задума Гір", "Головиця", "Луни", "Галич", "Заплаканий промінь", книжки вибраних віршів, поем і пісень "Хмаролом". Для дітей випустив збірки "Маленьке шпаченя", "Золотий човник".

Десятки ліричних творів Степана Пушика стали піснями. Їх поклали на музику композитор А.Кос-Анатольський, В.Івасюк, О.Білаш, А.Пашкевич, Б.Шиптур, Б.Юрків та інші. Окремим виданням вийшла збірка пісень, буклети "Співають гори", "Любисток", "Над горою місяць повен", "Козак гуляє", аудіо і грамзаписи.

Степан Пушик також автор романів. Повістей, оповідань, нарисів. Есе,

літературознавчих розвідок, розвідок з міфології, історії, краєзнавства. Окремими книжками побачили світ "Страж-гора", "Галицька брама", "Ключ-зілля", "Перо Золотого птаха", "Дараби пливуть у легенду", "Івано-Франківщина", "Землі нев'януча краса". Цей перелік буде не повний, якщо не додати збірок зібраних і упорядкованих казок, легенд, переказів, тостів, а саме: "Казки Підгір'я". "Золота вежа", "Срібні воли", "Українські тости" та багато книжок виданих у співтоваристві.

У співавторстві із В.Смоляком С.Пушик створив п'єсу за новелами В.Стефаника "Земле моя", яка з успіхом йшла на сцені Івано-Франківського обласного музично-драматичного театру імені Івана-Франка.

Цінним здобутком митця є його переклад, реконструкція та розшифрування багатьох темних місць "Слово о полку Ігоревім".

Поет брав участь в створенні телесеріалів "Тарасові шляхи", "Карпатське літо", "Живе джерело". Він упорядкував і видав посмертні твори Ольги Стрілець.

Побував у багатьох країнах світу.

Твори Степана Пушика перекладені на російську, китайську, румунську, молдавську, білоруську, литовську, киргизьку, словацьку та інші мови.